

ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

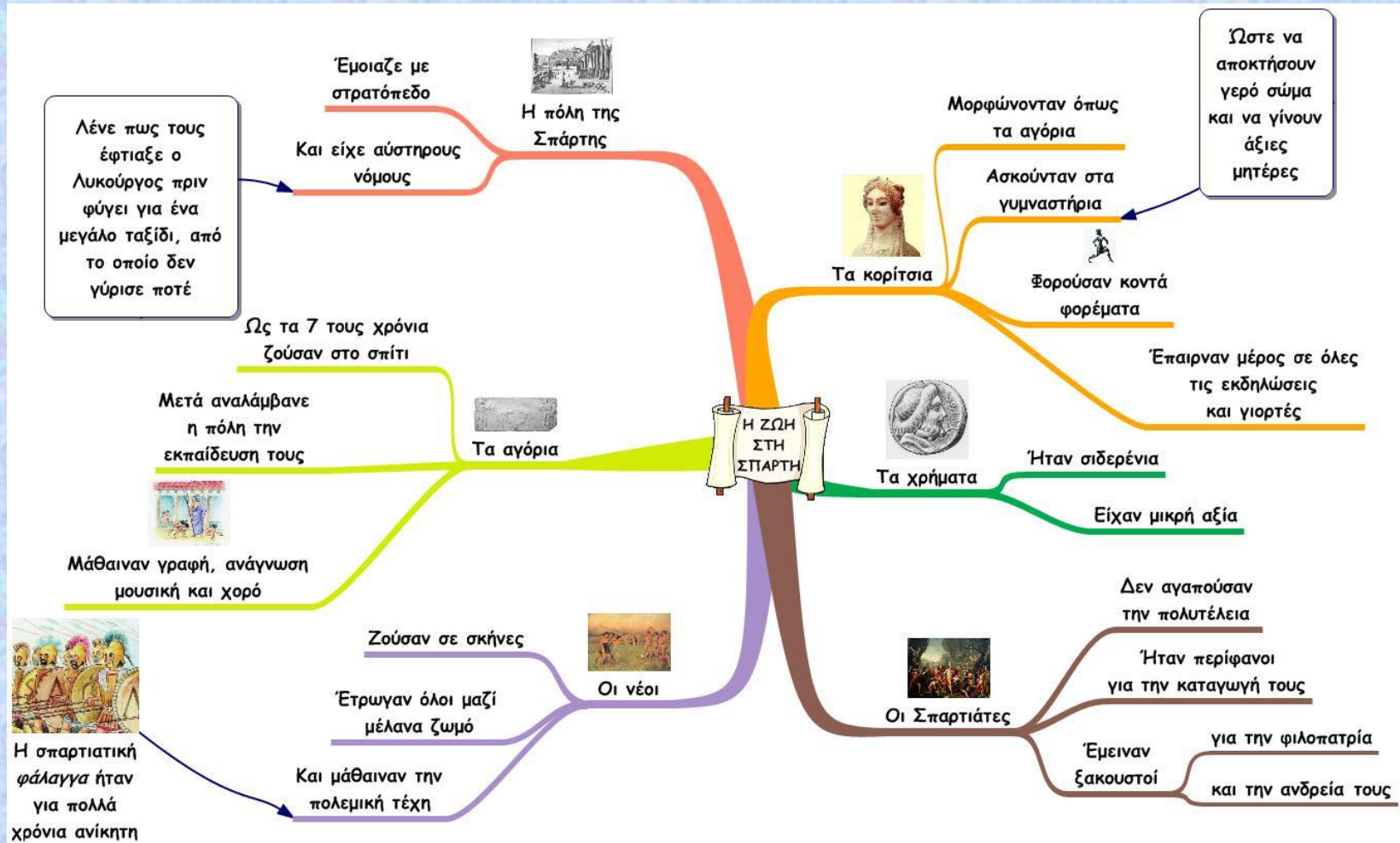
Η αρχαία Σπάρτη ή Σπάρτα στη Δωρική διάλεκτο, δημιουργήθηκε μετά την κάθοδο των Δωριέων το 1100 π.Χ στις όχθες του ποταμού Ευρώτα στην Λακωνία και ήταν για πολλούς αιώνες μια από τις πιο ισχυρές πόλεις- κράτη στην αρχαία Ελλάδα. Τη ζωή στην αρχαία Σπάρτη μπορεί κανένας να την παρομοιάσει με ένα στρατόπεδο. Οι Σπαρτιάτες πολίτες ασχολούνταν αποκλειστικά με πολιτικά θέματα , με τις πολεμικές τέχνες καθώς και τις στρατιωτικές ετοιμασίες . Με το εμπόριο ασχολούνταν οι Περίοικοι . Για τις υπόλοιπες δουλειές υπήρχαν οι Είλωτες , οι δούλοι δηλαδή. Το πολίτευμα της αρχαίας Σπάρτης είχε δύο βασιλείς οι οποίοι ήταν θρησκευτικοί και στρατιωτικοί αρχηγοί, πέντε έφορους οι οποίοι ασχολούνταν με την άμυνα και τις εξωτερικές σχέσεις της πόλης- κράτους και τη Γερουσία που προετοίμαζε τα θέματα για την λαϊκή συνέλευση (Απέλλα). Πάντως το βασικό συστατικό του πολιτεύματος ήταν η υπακοή στους άρχοντες και στους νόμους.

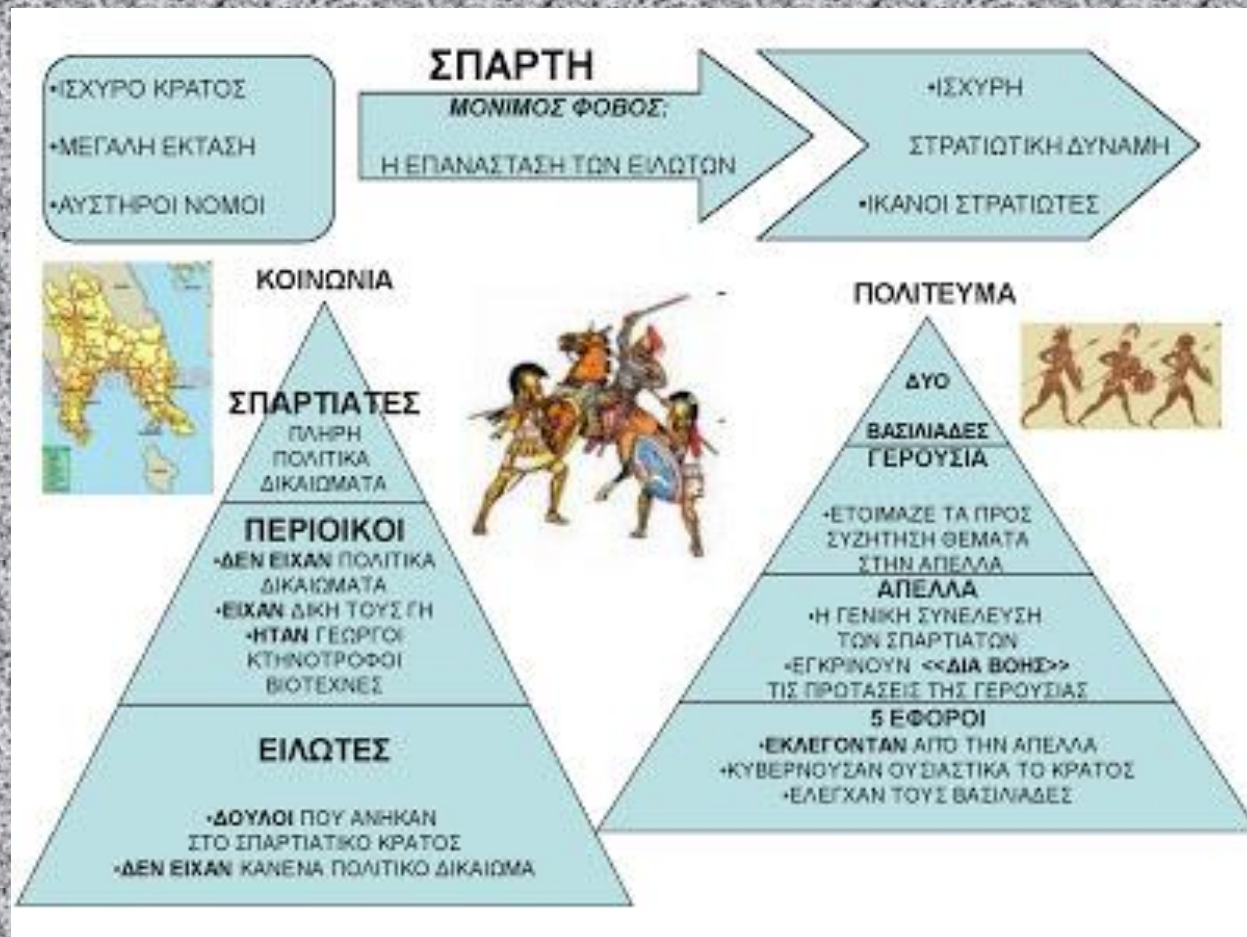
Ο στρατιωτικός τρόπος ζωής επηρέαζε την αγωγή των παιδιών και τη ζωή των γυναικών στην αρχαία Σπάρτη . Τα παιδιά από την ηλικία των επτά ετών τα αναλάμβανε το κράτος , ζούσαν σε ομάδες , μάθαιναν στρατιωτικές τέχνες ανάγνωση και γραφή . Μάθαιναν, επίσης, να αντέχουν στις δύσκολες συνθήκες . Οι γυναίκες ασκούσαν στο τρέξιμο, στην πάλη, στην ρίψη ακοντίου και δίσκου έτσι ώστε να φτιάξουν γερό σώμα για να γεννήσουν παιδιά που θα γίνουν άξιοι πολεμιστές .

Ο τρόπος ζωής και η οργάνωση της πόλης- κράτους της αρχαίας Σπάρτης οδήγησε στη δημιουργία μιας πολύ ισχυρής πόλης με τον καλύτερο οργανωμένο στρατό που η φήμη της υπάρχει ακόμα και σήμερα . Οι Σπαρτιάτες φημίζονται ακόμα και σήμερα σε όλο τον κόσμο για την υπερηφάνεια και την ανδρεία τους.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

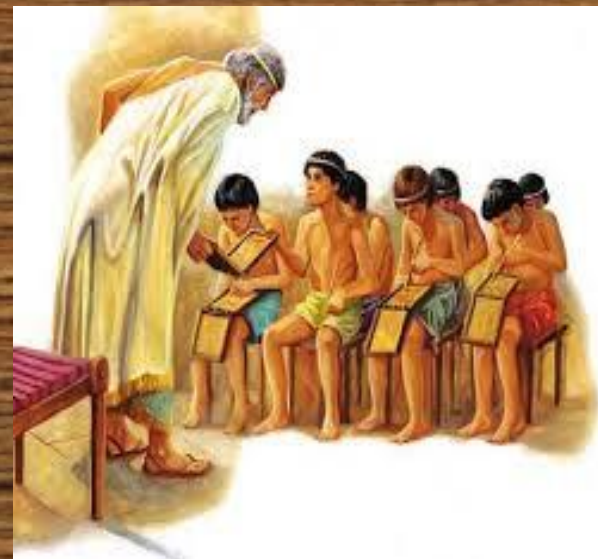
ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

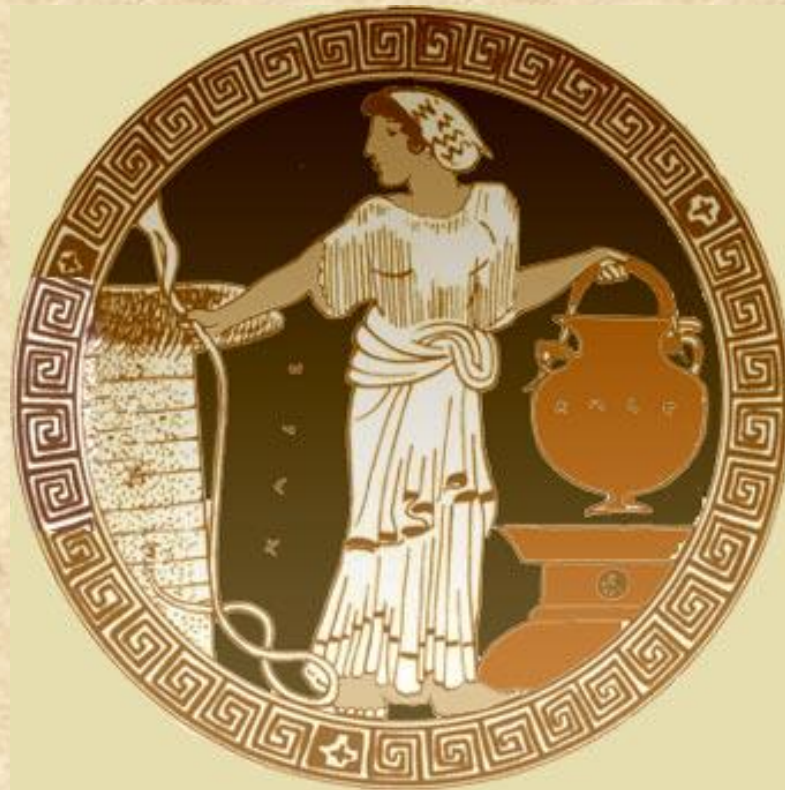
Η ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η εκπαίδευση των αγοριών στην αρχαία Σπάρτη άρχιζε όταν το παιδί συμπλήρωνε τα επτά του χρόνια. Η πολιτεία το έπαιρνε από τη μητέρα του και το έβαζε σε μια από τις πολλές Αγέλες, οι οποίες ήταν υπό την επίβλεψη ενός ηλικιωμένου Σπαρτιάτη. Στα δεκατρία τους χρόνια συμπλήρωναν την εκπαίδευση τους κάτω από την αρχηγία ενός συνετού και γενναίου νέου, τον επωνομαζόμενο Έκρενα, όλοι υπό την επίβλεψη του Παιδονόμου και εκπαιδεύονταν στην γυμναστική, το τρέξιμο, το πήδημα, το πέταγμα ακοντίου και κα στο δίσκο και, επίσης, μάθαιναν να υποφέρουν τον πόνο και τις κακουχίες δηλαδή, την πείνα, τη δίψα, το κρύο, την κούραση και την έλλειψη ύπνου. Το κύριο φαγητό τους ήταν ο μέλανας ζωμός, αλλά τα ενθάρρυναν να κλέβουν τροφή, για να συμπληρώνουν την ελάχιστη που ελάμβαναν. Γράμματα μάθαιναν λίγα, ίσα να διαβάζουν και να γράφουν. Τα συμβούλευαν να μη σπαταλούν τις λέξεις δηλαδή να μην φλυαρούν, αλλά να μιλάνε «Λακωνικά», δηλαδή σύντομα και με ουσία.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

Σε καμία ελληνική πόλη στην αρχαία Ελλάδα οι γυναίκες δεν απολάμβαναν την ίδια ελευθερία και κοινωνική θέση όπως οι Σπαρτιάτισσες, γιατί μόνο στη Σπάρτη οι γυναίκες διέθεταν οικονομική δύναμη και επιρροή. Τα κορίτσια ασχολούνταν με τον αθλητισμό και ελάμβαναν δημόσια εκπαίδευση σε αντίθεση με άλλες πόλεις, όπου οι περισσότερες γυναίκες ήταν τελείως αγράμματες.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

Από τις διασωζόμενες
μαρτυρίες, η φιλοξενία
ξένων, αρχικά, ήταν
γνώρισμα ολόκληρου
του Ελληνικού κόσμου,
ιδιαίτέρως αυτή των
Σπαρτιατών. Μάλιστα,
αφιέρωναν και όρκο
στον Ξένιο Δία.

ΛΙΖΑ ΠΑΠΑΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

